

Eerste rapport van de Schoolpactcommissie

Kan beter!

Het Schoolpact

Het Schoolpact dateert uit 1959 en verbiedt elke politieke activiteit en propaganda en elke commerciële actie in onderwijsinstellingen, alsook elke praktijk die oneerlijke concurrentie tussen scholen teweeg zou brengen.

De oprichting van de Schoolpactcommissie in de Franse Gemeenschap was al van bij de aanvang in het Pact voorzien, maar we hebben tot 2007 moeten wachten op de feitelijke oprichting ervan.

Na iets meer dan 2 jaar werking heeft de commissie haar eerste rapport voorgesteld.

Bevindingen van dit rapport

In de periode 2007-2008 werd de Commissie 17 maal ingeschakeld: 13 dossiers over commerciële praktijken, 3 dossiers over de concurrentie tussen schoolnetwerken of scholen en 1 dossier over politieke propaganda.

Na het lezen van dit rapport kan het OIVO in meer dan één opzicht ontgoocheld zijn.

- **Nutteloze tussenkomst van de Schoolpactcommissie**

Voor drie dossiers heeft de Commissie uiteindelijk moeten concluderen dat het, rekening houdend met de stopzetting van de aangeklaagde praktijk, geen zin had om nog een verbod van genoemde praktijk uit te vaardigen.

Het kan betreurd worden dat commerciële praktijken totaal ongestraft binnen scholen doorgang kunnen vinden zolang er maar een einde aan de praktijk gesteld is voordat de Commissie een uitspraak heeft kunnen doen. Zou er niet overwogen moeten worden om sancties toepasbaar te laten, zelfs wanneer de onwettige praktijken al stopgezet werden?

Een klacht indienen en een onderzoek openen hebben immers voor gevolg dat ze de betwistbare praktijk doen verdwijnen. In dat verband moeten we vaststellen dat de Commissie geen enkel ontradend effect heeft aangezien ze enkel de stopzetting van de commerciële activiteit kan vaststellen zonder dat er effectieve sancties opgelegd worden.

- **Betwistbare adviezen van de Commissie**

Voor vier dossiers volgt het advies dat de Commissie uitvaardigde, een redenering die ons in strijd lijkt met de geest van het Pact.

Terwijl art. 41 van het Pact elke commerciële activiteit binnen de scholen verbiedt, valt de Commissie in die 4 adviezen uit haar rol door de beschikkingen van het Pact op een onbezonnen en ongepaste manier te interpreteren.

Op grond van positieve gevolgen die uit de commerciële activiteit voortgevloeid zijn, van het gevoel van appreciatie voor de activiteit en van de bescheidenheid van het commerciële logo, oordeelt de Commissie in deze adviezen dat er geen sprake is van enige overtreding van art. 41 van het Schoolpact.

Die redenering blijkt gevaarlijk te zijn want ze heeft tot gevolg dat er een breuk ontstaat in de dam die tegen reclame op school opgeworpen werd, iets waar de commerciële ondernemingen zonder enig aarzelen gretig gebruik van zullen maken.

Het zal voor zulke ondernemingen dan volstaan dat ze initiatieven met een (zogezegd) pedagogisch of educatief oogmerk als dekmantel nemen en een beetje discreet blijven om hun activiteiten binnen de onderwijsinstellingen te kunnen voortzetten.

De Commissie rechtvaardigt die tendens - die indruist tegen de geest van het Pact - door te wijzen op het feit dat *"de scholen zullen blijven geconfronteerd worden met gelijkaardige operaties vanwege de commerciële firma's aangezien en in de mate dat de overheid niet in staat is om op diezelfde manier te werk te gaan gelet op de beperkte budgettaire middelen waarover de Franse Gemeenschap beschikt"*.

Die "rechtvaardiging" laat een gevoel van gelatenheid en van opgeven doorschijnen in hoofde van de Commissie. Het OIVO herinnert eraan dat de Commissie niet tot doel heeft om een politiek orgaan te zijn dat zich uitspreekt over de schuldige financiering van de Franse Gemeenschap. Ze is een orgaan dat gelast is met het geven van een advies aan de minister over de naleving van het Schoolpact, over de naleving van het verbod op commerciële activiteiten binnen de scholen.

Laat ons alert blijven...

Het OIVO heeft kennis genomen van het initiatief van de KBC om vanaf mei 2010 pedagogische dragers te lanceren die bestemd zijn voor de leerlingen van de derde graad van het basisonderwijs en van de eerste graad van het middelbaar onderwijs. Die dragers willen volgens de KBC nuttig bijdragen aan de financiële opvoeding van de jongeren.

Deze soort actie is precies wat wij hierboven aanklagen, namelijk: een commerciële activiteit die vermomd is als een pedagogisch of educatief bedoeld initiatief. Het OIVO heeft daartegen klacht ingediend bij de Commissie.

De financiële sector, in casu ING, had al eerder een poging gedaan die door het OIVO aangeklaagd werd. De bank had toen een spel gelanceerd dat zich voordeed als een "educatief schoolproject". Toen de Commissie voor deze zaak ingeschakeld werd, had ze zich moeten beperken tot de vaststelling dat, rekening houdend met de stopzetting van de aangeklaagde praktijk, het geen zin meer had om nog een verbod tegen die activiteit uit te spreken.

En wat nu?

De Commissie bestaat nog maar heel korte tijd. Omdat dit nog het begin is, bestaat haar eerste taak erin een administratieve jurisprudentie te scheppen.

Laat ons dus hopen dat de vastgestelde fouten het gevolg zijn van kinderziekten, die snel weggewerkt zullen kunnen worden.

De school is en blijft een plaats voor het verbeteren van kennis, los van elke commerciële maar ook politieke activiteit. De vrees bestaat dat dit fundamentele principe gaat wankelen door een te slappe jurisprudentie.

Natuurlijk is de politiek voor een groot deel verantwoordelijk voor de onmacht van de Commissie, maar ze mag niet het excuus worden voor die onmacht.

Het OIVO betreurt dat geen enkele parlementariër zich over dit rapport heeft uitgesproken, nochtans hebben ze het al lang in hun bezit.